

Sygn. akt VII U 873/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 roku w Lublinie

sprawy S. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania S. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 marca 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 873/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2015 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał waloryzacji od dnia 1 marca 2015 roku przysługującej S. D. emerytury, ustalając wysokość świadczenia na kwotę 4027.72 złotych od dnia 1 marca 2015 roku. W pkt II ppkt 3 organ rentowy wskazał, że świadczenie podlega zmniejszeniu z powodu zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej, tj. o 638.24 złotych. W pkt III ppkt 3 wskazano, że od dnia 1 marca 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2659.99 złotych (decyzja – k. akta ZUS).

W odwołaniu pełnomocnik S. D. zaskarżył wskazaną decyzję w części dotyczącej pkt II ppkt 3 oraz pkt III ppkt 3 zarzucając decyzji:

- naruszenie art. 85 ust. 2 oraz art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) w związku z art. 83 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121) poprzez wydanie decyzji o waloryzacji emerytury niezgodnie ze wskazanymi przepisami prawa oraz stanem faktycznym sprawy;

- naruszenie art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) poprzez zmniejszenie na stałe należnego ubezpieczonemu świadczenia emerytalnego zamiast potrącenia kwoty egzekwowanej przez wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego;

- naruszenie art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) poprzez zmniejszenie na stałe wysokości świadczenia emerytalnego ubezpieczonego pomimo niezastnienia okoliczności, o których mowa w tym przepisie.

Mając na uwadze podniesione zarzuty pełnomocnik wnosił o zmianę decyzji poprzez wykreślenie pkt II ppkt 3 oraz zmianę pkt III ppkt 3 i ustalenie, że od dnia 1 marca 2015 roku wysokość świadczenia emerytalnego do wypłaty na rzecz ubezpieczonego wynosi miesięcznie 3.298,23 złote oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik podniosła, że treść decyzji w zaskarżonym zakresie wskazuje, że organ rentowy ustalił w decyzji waloryzacyjnej wysokość świadczenia należnego ubezpieczonemu do wypłaty, pomniejszając go o kwotę zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej, na okres od dnia 1 marca 2015 roku na stałe, wobec czego kwestionuje fakt uwzględnienia w decyzji waloryzacyjnej kwoty zajęcia egzekucyjnego jako kwoty zmniejszającej wysokość emerytury ubezpieczonego na stałe (odwołanie – k. 2 – 6 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, jednocześnie w ramach odniesienia się do podniesionych w odwołaniu zarzutów, wskazując, że wezwanie organu egzekucyjnego zostało zrealizowane w całości w marcu 2015 roku i od dnia 1 kwietnia 2015 roku wypłacane jest wnioskodawcy świadczenie w pełnej kwocie, tj. 3.298,23 złotych bez dokonywania potrąceń. Nadto Zakład podniósł, że decyzja waloryzacyjna jest nie tylko rozstrzygnięciem wskazującym wysokość świadczenia po waloryzacji lecz również wysokość świadczenia przysługującego ubezpieczonemu konkretnie na dzień 1 marca 2015 roku, co uzasadniało, zdaniem organu rentowego, zamieszczenie w zaskarżonej decyzji informacji o wysokości emerytury po potrąceniu raty zadłużenia (odpowiedź na odwołanie – k. 11 – 11v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

S. D. ma ustalone prawo do emerytury i jest uprawniony do wypłaty świadczenia. W dniu 15 stycznia 2015 roku wpłynęło do organu rentowego zawiadomienie o zajęciu wierzytelności, znak:(...) przesłane przez Pierwszy Urząd Skarbowy w L., w którym Zakład został wezwany do nie wypłacania zajętej części świadczenia zobowiązanemu, lecz przekazania je organowi egzekucyjnemu aż do pełnego pokrycia egzekwowanych należności pieniężnych, określonych na wysokość 1,622.40 złotych, a objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez (...)S.A. Pismem z dnia 20 stycznia 2015 roku Zakład zawiadomił organ egzekucyjny o wysokości świadczenia obowiązującej od dnia 1 lutego 2015 roku oraz o zastosowaniu instytucji potrącenia należności pieniężnych poczynawszy od świadczenia emerytalnego należnego za luty 2015 roku. Następnie pismem z dnia 6 marca 2015 roku Zakład zawiadomił Pierwszy Urząd Skarbowy w L. o zakończeniu realizacji potrąceń oraz że ostatnia rata należności względem organu egzekucyjnego w kwocie 638,24 złotych została potrącona ze świadczenia przysługującego za marzec 2015 roku.

Decyzją z dnia 12 marca 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał waloryzacji, poczynając od dnia 1 marca 2015 roku przysługującej ubezpieczonemu emerytury, ustalając wysokość świadczenia na kwotę 4027.72 złotych. Kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2015 roku, tj. 3991.72 złotych pomnożono przez wskaźnik waloryzacji 100.68 % co dało kwotę 4018.86 złote. Ustalona w ten sposób kwota podwyżki była niższa od 36 złotych, wobec czego wysokość waloryzowanej emerytury ustalono poprzez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2015 roku, tj. 3991.72 złotych kwotę 36 złotych. W związku z tym, że zaliczka na podatek dochodowy od dnia 1 marca 2015 roku wynosi 367 złotych a składka na ubezpieczenie zdrowotne 362.49 złotych, wysokość świadczenia ubezpieczonego do wypłaty w pełnej wysokości od dnia 1 marca 2015 roku wynosi 3298,23 złotych. Jednocześnie w pkt II ppkt 3 decyzji z dnia 12 marca 2015 roku organ rentowy wskazał, że świadczenie podlega zmniejszeniu z powodu zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej, tj. o 638.24 złote. Natomiast w pkt III ppkt 3 Zakład wskazał, że od dnia 1 marca 2015 roku wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2659.99 złotych. Od dnia 1 kwietnia 2015 roku ubezpieczonemu świadczenie jest wypłacane w pełnej kwocie 3298,23 złotych (okoliczności bezsporne).

Ustalony stan faktyczny był między stronami bezsporny. Różnił się one natomiast w ocenie zasadności umieszczenia w decyzji waloryzacyjnej z dnia 12 marca 2015 roku informacji dotyczących zajęcia wierzytelności oraz sposobu rozumienia zapisu dotyczącego określenia wysokości świadczenia od dnia 1 marca 2015 roku przy uwzględnieniu dokonywanych przez organ rentowy potrąceń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. D. nie jest zasadne i nie podlega uwzględnieniu.

Na wstępie należy podnieść, że odwołujący nie kwestionował ani przyjętych przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji zasad waloryzacji emerytury jak również wysokość świadczenia ustalonej w wyniku jej zastosowania. Nie kwestionował nadto samej zasadności dokonanego przez organ egzekucyjny zajęcia wierzytelności w postaci przysługującego skarżącemu świadczenia w trybie egzekucji administracyjnej jak również dokonywanych przez organ rentowy potrąceń z należnego świadczenia kwot należności pieniężnych w ramach realizacji dokonanego zajęcia.

Z bezspornych ustaleń stanu faktycznego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że w zaskarżonej decyzji nie doszło faktycznie w zakresie ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego ubezpieczonego, należnego od dnia 1 marca 2015 roku, do naruszenia podnoszonego przez pełnomocnika odwołującego, polegającego na uwzględnieniu w tej decyzji kwoty zajęcia egzekucyjnego w wysokości 638,24 złotych jako kwoty zmniejszającej wysokość emerytury ubezpieczonego na stałe. Jak bowiem wynika z poczynionych ustaleń, dokonywane przez organ rentowy w ramach dokonanego przez organ egzekucyjny zajęcia wierzytelności, potrącenia ze świadczenia emerytalnego skarżącego kwot należności pieniężnych na zaspokojenie wierzyciela, dotyczyły wskazanej przez organ egzekucyjny kwoty zadłużenia ubezpieczonego w wysokości 1622.40 złotych. Czynności organu rentowego związane z realizacją dokonanego zajęcia wierzytelności w postaci wskazanych wyżej potrąceń kwot należności pieniężnych ze świadczenia ubezpieczonego dotyczyły jedynie należności z tytułu tego świadczenia należnego za okres lutego i marca 2015 roku. Dokonując potrącenia z należnego za marzec 2015 roku świadczenia emerytalnego kwoty należności pieniężnej w wysokości 638,24 złotych, Zakład ostatecznie zakończył realizację zajęcia wierzytelności dokonanego w ramach prowadzonymu przeciwko skarżącemu postępowania egzekucyjnego w administracji przez Pierwszy Urząd Skarbowy w L.. W tym stanie rzeczy nie sposób przyjąć, że kwota dokonanego potrącenia z należnego za marzec 2015 roku świadczenia emerytalnego, przy uwzględnieniu określenia użytego w pkt III ppkt 3 zaskarżonej decyzji, zmniejsza wysokość tego świadczenia również w odniesieniu do okresów za jakie będzie należne to świadczenie, a przypadających po terminie płatności świadczenia należnego za marzec 2015 roku. Wniosek taki w pełni potwierdza bezsporna okoliczność wypłaty ubezpieczonemu świadczenia emerytalnego w pełnej wysokości, ustalonej w związku z niekwestionowaną przez skarżącego co do zasadny i jej skutków w zakresie wysokości, waloryzacją dokonaną w zaskarżonej decyzji, tj. w kwocie 3298,23 złotych od dnia 1 kwietnia 2015 roku.

Odnosząc się natomiast do zastosowanego przez organ rentowy sformułowania w pkt III ppkt 3 decyzji co do określenia kwoty świadczenia od dnia 1 marca 2015 roku w wysokości 2659.99 złotych, należy zauważyć, że uwzględnia ono jedynie okoliczność prowadzenia przez Zakład w odniesieniu do świadczenia należnego za ten miesiąc czynności związanych z realizacją zajęcia wierzytelności, tj. dokonywanie potrąceń oraz wysokość kwoty potrącenia należności pieniężnej ze świadczenia, dokonanego w marcu, tj. kwoty 638,24 złotych. Zsumowanie tej kwoty z kwotą zwaloryzowanego świadczenia poczynając od dnia 1 marca 2015 roku oraz podlegającymi odliczeniu z niego kwot z tytułu zaliczki na podatek i składki na ubezpieczenie zdrowotne w pełni potwierdza wskazany wniosek. W żadnej mierze natomiast nie może to uzasadniać twierdzenia strony skarżącej o dokonanych w ten sposób przez organ rentowy zmniejszeniu świadczenia emerytalnego z powodu zajęcia egzekucyjnego wierzytelności z tytułu tego świadczenia.

Wbrew twierdzeniom pełnomocnika odwołującego, opartym na treści sformułowania zawartego w pkt II ppkt 3 zaskarżonej decyzji, należy przyjąć, że działania organu rentowego w ramach realizacji dokonanego zajęcia wierzytelności stanowiły wyraz zastosowania przez Zakład instytucji potrącenia, nie zaś zmniejszenia świadczenia emerytalnego. Wynika to wprost w treści pism organu rentowego kierowanych do organu egzekucyjnego.

Należy się również zgodzić ze stanowiskiem organu rentowego co do zakresu informacji dotyczących wysokości świadczenia emerytalnego, zawartych w decyzji waloryzującej świadczenie. Decyzja taka winna zawierać bowiem nie tylko rozstrzygnięcie wskazujące na wysokość świadczenia po waloryzacji lecz również uwzględniać inne okoliczności mające wpływ na wysokość świadczenia przysługującego ubezpieczonemu na dzień dokonania waloryzacji i aktualne na ten dzień. W rozpoznawanej sprawie na dzień 1 marca 2015 roku taką okolicznością był realizowany w odniesieniu do świadczenia należnego za ten miesiąc stan zajęcia wierzytelności przysługującej skarżącemu względem Zakładu poprzez dokonywane przez organ rentowy potrącenia. Umieszczenie w tym zakresie informacji w decyzji waloryzacyjnej należało uznać za przejaw woli organu pełnego wskazania okoliczności warunkujących wysokość świadczenia, aktualnych na dzień waloryzacji. W ocenie Sądu taka praktyka jest dopuszczalna i pożądana pomimo równoczesnego prowadzenia przez Zakład z ubezpieczonym wymiany informacji w postaci przesyłania pism nie będących decyzjami administracyjnymi.

Na marginesie należy dodać, że Sąd nie jest uprawniony do oceny redakcji decyzji administracyjnych i dokonywania ustaleń w tym zakresie. Sąd zajmuje się jedynie badaniem ich merytorycznej treści, która mając na uwadze poczynione ustalenia i ich ocenę, okazała się prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił odwołanie i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.